

S dámou v deravom neopréne na deň zúčtovania

(Dáma v deravom neopréne)

Ako každý deň som si išiel zabehať k rybníku. Môj doktor mi to silne odporučil. Vraj je to dobré na prostatu. Ale naspäť k problému. Okolie rybníka a aj bežecká „stezka“ boli väčšinou kludného a veľmi príjemného krajinného charakteru. No tento pondelok bol niečím výnimočný. Ale nie v tom dobrom slova zmysle. Niečo viselo vo vzduchu, ale čo? Skrátka tu niečo nesedelo. Už po pár metroch behu som si uvedomil že pri jazere je nezvyklo živo. Väčšinou tu stretnem iba rybára Solomona Fishermana a aj s jeho 20 ročnou udicou. No tento deň sa tam zhromaždilo celé združenie seniorov a vidieckych nezamestnaných. Zvedavosť mi nedala a zrýchlil som do behu sa pozrieť čo sa deje. No to čo som uvidel sa opisuje len veľmi, naozaj veľmi ťažko....

Na brehu vyplavená, ležala mŕtvola na pohľad zámožnej dámy. Bolo oblečená v neopréne s dierami na veľmi citlivých miestach. Jej vek sa len ťažko odhadoval lebo nemala tvár. Namiesto nej mala vyšitý nápis „Deň zúčtovania“. Všetci si šepkali o tom aká to je hrozná tragédia, no mne behalo rozumom iba tie dve slová. O pár minút sa naše malé mestské zhromaždenie rozplynulo po tom čo prišla polícia. Netrvalo dlho a z kancelárie komisára my prišiel štipľavý telefonát o tom čo už som vedel a o mojej absencii v práci. Po príchode na stanicu som sa šokovane zastavil vo dverách. Všetci boli v veľkom zhone a na tabuli s menami polozrelých svietil veľký červený nápis. Deň zúčtovania. Ako som sa neskôr dozvedel žena z rybníka nebola jedinou obeťou tejto tragédie. Po celom meste sa našli mŕtvy zámorných mladých dám s deravým neoprenom a s odkazom na čele.

Kto stojí za týmto už sériovým masakrom? Prečo to spravil a kto bude ďalšia obeď? Tieto otázky sme si kládli a nikto na nich nepoznal odpoveď. V tej chvíli zazvonili telefóny obetí ktoré boli nájdené v neoprénoch. Všetky naraz a s strašidelným zvonením. Po pravde bol to úplne obyčajné zvonenie, no v tej chvíli nikto nečakal že ešte budú fungovať. Komisár vybral mobil ktorý bol najmenej od krvi a so strachom v očiach sa začal telefonovať. Volenský zámok dnes o 12 00, ozývalo sa z telefónu.

Celé policajné oddelenie, tri tímy špeciálnych jednotiek a jedna helikoptéra. Všetci sa zhromaždili okolo krásneho zámku. Všetci zostali prekvapení keď sa zo zámku ozvala party hudba. Z obklúčeného zámku vyšlo päť osôb. Konkrétne zámožne dámy v deravých neoprenoch, ktoré boli prehlásené za mŕtve. Na hlavách mali party klobúčiky a začali všetkých so smiechom na perách pozývať dnu.

Očividne som ako jediný nechápal čo sa tu deje. Všetci sa začali smiať a mne stále nedochádzalo. Uvedomil som si skutočnosť až keď zo zámku vyšli kameri. Všetko bolo falošné. Telá, telefonát dokonca aj to združenie seniorov. Bol to podvrch. Všetci klamali, len aby napálili najlepšieho detektíva Škótska.